

การปฏิวัติสัมพันธ์ภาพ (Associational Revolution)

หนทางสู่ความสุข ปัญญา และสร้างสรรค์

ธรรมชาติของมนุษย์นั้นมีตัณหา มานะ และ ทิฐิ

ตัณหา = อยากรได้ อยากรมี อยากรเป็น

มานะ = ชอบใช้อำนาจเหนือผู้อื่น

ทิฐิ = เอาความเห็นของตัวเองเป็นใหญ่

สัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคลต่างๆ จึงเป็นเชิงอำนาจ หรือสัมพันธ์ภาพทางดิ่ง จากบนลงล่าง ที่เรียกว่า top-down

ทุกหนทุกแห่งล้วนเต็มไปด้วยการถือปดวาร์ เช่น พ่อแม่กับลูก ครูกับนักเรียน นายกับลูกน้อง หมอกับคนไข้ ราชการกับราษฎร ฯลฯ

สัมพันธ์ภาพเชิงอำนาจจะก่อให้เกิดความบีบคั้นและดั้นรนต่อสู้ในรูปแบบต่างๆ การดั้นรนต่อสู้จะไปกระตุ้นสมองส่วนหลัง ซึ่งเป็นสมองสัตว์เลื้อยคลาน ทำให้สมองส่วนหน้า ซึ่งเป็นสมองแห่งความเป็นมนุษย์ไม่ค่อยเจริญ

สมองส่วนหน้าทำหน้าที่เกี่ยวกับสติปัญญา วิจารณญาณ และศีลธรรม การใช้อำนาจกับการเรียนรู้เป็นปฏิภาคกัน ซึ่งอาจเขียนเป็นสมการว่า

$$\text{การใช้อำนาจ} = \frac{1}{\text{การเรียนรู้}}$$

คือ ถ้ามีการใช้อำนาจมาก จะมีการเรียนรู้น้อย

ในสัมพันธ์ภาพทางดิ่งหรือเชิงอำนาจ จึงมีความทุกข์ เพราะความบีบคั้น มีการเรียนรู้น้อย จึงพร่องทางปัญญาและศีลธรรม

การปฏิวัติสัมพันธ์ภาพ คือการเปลี่ยนจากสัมพันธ์ภาพทางดิ่ง เป็นสัมพันธ์ภาพทางราบ ที่มีการถอนตัวจากคิดเชิงอำนาจ เคารพคนอื่นและสิ่งอื่น มีสัมพันธ์ภาพเชิงกัลยาณมิตร

สัมพันธ์ภาพใหม่จะก่อให้เกิดความเสมอภาคและภราดรภาพเป็นสุขสัมพันธ์ และบุคคลจะกลายเป็นบุคคลเรียนรู้ สามารถเรียนรู้จากทุกคนและทุกสิ่งทุกอย่าง

พ่อแม่ก็เรียนรู้จากลูกได้

ครูก็เรียนรู้จากนักเรียนได้

หมอก็เรียนรู้จากคนไข้ได้

ทุกคนจะเป็นทั้งครูและนักเรียนของกันและกัน

สัมพันธ์ภาพใหม่จึงเป็นหนทางสู่ความสุข ปัญญา และสร้างสรรค์ นำไปสู่สังคมอุดมปัญญา สังคมอุดมสุข

ประเวศ วะสี